

κατοίκους τὸ δικαίωμα νὰ ἔκλεγουν δίκαιος τους χριστιανοὺς κυβερνῆτες, τοὺς ἀπάλλαξ ἀπὸ τὸ κεφαλιάτικο, καὶ τὴ λογοκρισία δὲν τὴν ἐφέρμοζε πιὰ τόσον αὐστηρά. Αὐτὰ τὰ προνόμια δμως εἶχαν μόνο τὰ μικρὰ καὶ δικερπα νησιῶν, ἀπὸ τὰ δποῖα ἡ Τουρκία δὲ φοβούταν τόσο, ἐνῶ τὰ μεγάλα ἔπειτε νὰ ὑποφέρουν ἀναλλοίωτα τὸ ζυγό τοῦ τυράννου καὶ νὰ πλερώνουνε φοβεροὺς φόρους· εἰχε μάλιστα ἡ τουρκικὴ κυβερνησὶ τὸ προηγούμενο τῆς ἐπανάστησης τῆς Χίος (1821). Ή' αὐτὸ ἐπῆγαν οἱ Τούρκοι κατὰ προτίμηση στὰ μεγάλα ἀγροτικὰ νησιὰ νὰ κατοίκουνε, διότι δὲ εἶταν καὶ στὸ στοιχεῖο τους, καὶ ἔδωκαν στὰ μικρὰ ἐμπορευόμενα ἔνα, γιὰ τουρκικὲς ἐπαρχίες, ἀρκετὰ μεγάλο μέτρο αὐτονομίας.»

X

Ο προσεχεικὸς ἀναγνώστης τῆς περιγραφῆς θὰ βρῇ δὲ δι. κ. Dieterich τοὺς "Ελληνες κατοίκους τούτων τῶν νησιῶν θεωρεῖ πολὺ γερὸ καὶ πολύτεμο στοιχεῖο τῆς Ἀνατολῆς, τὸ δποῖο εἰμποροῦσε καὶ πάλι, καθὼς στὴν ἡρχαιότητα, νὰ φτάσῃ στὸ δρόμο ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ, ἢν τοῦ ἔλειπαν διὸ μεγάλα κακά, ποὺ εἶναι τὰ μόνα ἐμποδία καθεύδησε καὶ πνευματικῆς προκοπῆς. Αὐτὰ εἶναι ἡ κακοδιοίκηση τῶν Τούρκων καὶ τὰ κομματικὰ πάθη τῶν "Ελλήνων;

Στὴν Κὸ καὶ στὴ Ρόδο φταῖνε οἱ Τούρκοι δὲ αὐτὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκοπατημένης "Ελλάδος κατάντησαν σχεδὸν νεκροταφεῖα. Ἐξ αἰτίας τῶν διαφόρων φόρων, ποὺ εἰσπρέπεται δὲ τοῦ Τούρκος ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς χωριάτες, δὲ μποροῦσε ὡς τώρα νὰ γίνη μιὰ ἐλεύθερη ἀγροτικὴ ταξη. Ο ραγιᾶς βούσκεται μὲ δλα τὰ ἔχει του στὰ χέρια τοῦ Τούρκου, ποὺ μὲ τὸ φορολογικὸ του σύστημα μπορεῖ νὰ τὸν ἀφήσῃ κατὰ γράμμα θεόγυμνο. Ή' αὐτὸ δὲ χρειάζεται καὶ πολὺ μυαλό γιὰ νὰ ἐννοήσῃ κακένας δὲτε δὲ δοῦνε πότε αὐτὰ τὰ νησιὰ προκοπὴ μὲ δλη τὴν ὠραία τους φύση καὶ μὲ δλη τὴν καλὴ θέληση τῶν "Ελλήνων κατοίκων.

Στὴ Σάμο δμως, δπω; καὶ στὴν Κάλυμνο καὶ στὴ Σύμη, δὲ φταῖνε τόσον οἱ Τούρκοι, διό οἱ "Ελληνες οἱ ἴδιοι. Ἐπειδὴ αὐτὰ τὰ νησιὰ, καὶ πρὸ πάντων ἡ Σάμο, ἔχουν μεγαλύτερη ἐλεύθερια ἀπὸ τὴν Κὸ καὶ τὴ Ρόδο, βρίσκουν ἔκει ἡ πολιτικὴ καὶ τὰ κομματικὰ πάθη ἀρκετὸ ἐδχρος γιὰ νὰ καταστρέψουν δσα οἱ Τούρκοι ἀφῆκαν γερά. "Ἄσ μιλήσῃ δμως δ. κ. Dieterich ὁ ἴδιος. «Τι δὲ θὰ μποροῦσαν οἱ "Ελληνες τῆς Τουρκίας νὰ κάνουν γιὰ τὸν πολιτισμό, ἢν μονοιάζανε καὶ δουλεύνει μόνο γιὰ κοινοὺς καὶ μεγάλους σκοπούς. Ὅπερηφανεύονται γιὰ τὴν ἐθνικότητά τους, δὲν κάνουν δμως τίπατε γιὰ νὰ τῆς δώσουνε ἔχειμηση καὶ ὑπάληψη, ἐπειδὴ σκορπίζουν τὶς δυνάμεις τους, ἐπειδὴ δὲ καθένας σκέψεται τὸ ἴδιο του διάφορο ἢ τὸ πολὺ τοῦ κόμμα τὸς του, καὶ ὅχι τὸ διάφορο δλων. Παρακάτω γράψει δ. κ. Dieterich. «Τὰ κομματικὰ πάθη δὲν μᾶς ἀφήνουνε νὰ κάνουμε τίποτε, μοὺ εἴπε δνας Καλυμνιώτης. Τὸ ἴδιο ἀπάντησε δῶ καὶ ἔξηντα χρόνια κάποιος σ' ἔνα Γερμανὸ ἀρχαιολόγο, ποὺ ρώτησε γιατὶ νὰ μὴ λείπουνε οἱ κομματικοὶ καυγάδες». Καὶ γιὰ τὴ Σάμο, δπου τὸ κακὸ εἶναι μεγαλύτερο ἀπὸ τὴν Κάλυμνο καὶ τὴ Σύμη, λέει ὁ συγγραφέας τὰ ἔξης. «Ἐτοι βρήκαμε τὴ ρίζα τοῦ κακοῦ ποὺ δλους τοὺς καρποὺς τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν ἐλεύθερᾶς κοντεύει νὰ χαλάσῃ τοὺς κομματικοὺς καυγάδες, αὐτὸ τὸ ἔλκος, ποὺ κρυφοτρώγει δχι μόνο τὸ σῶμα τοῦ Σαμιώτικου λαοῦ, ἀλλὰ καὶ δλου τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. "Οπως στὴν "Ελλάδα, ἔτοι καὶ στὴ Σάμο βρήκαν τὰ κομματικὰ πάθη τὴ σκέπη τους στὴ λεγομένη «Βουλὴ», ποὺ δμως δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο πάρα μιὰ

διοργανωμένη καὶ συγενιατοποιημένη κομματικὴ μανία, δπου δέ μόνος σκοπός της εἶναι νὰ ξεπαστρέψῃ δὲ ἔνας τὸν ἄλλους καὶ ποὺ θὰ ἔχῃ γιὰ ἀποτέλεσμα τὴ γενεκὴ αὐτοκτονία.

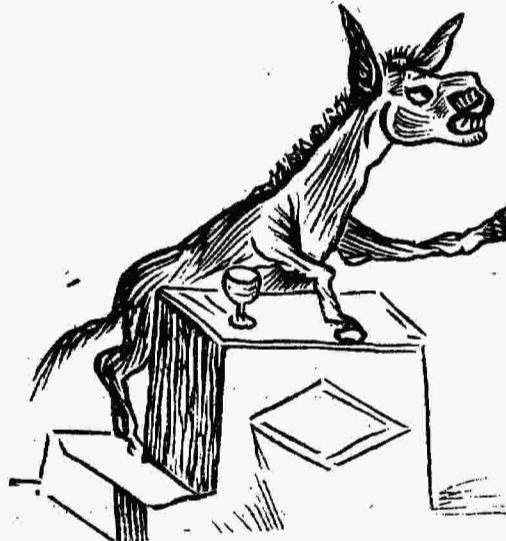
X

Νομέω δὲτι ἡ γνώμη τοῦ δ. κ. Dieterich γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ δὲν εἶναι καὶ τόσον δακτυλη· καὶ θὰ εἶναι σύμφωνοι μὲ αὐτὸν δλοι οἱ φίλοι τῆς "Ελλάδος καὶ δλοι σὲ ἀληθινοὶ "Ελληνες πατριώτες. Εἶναι βέβαια εύκολωτερο νὰ πῆ κανένα τὶ δὲν ἔκανε ἡ Βουλὴ γιὰ τὸν "Ελληνικὸ λαὸ παρὰ τὶ ἔκανε. Δέσα τῷ Θεῷ ὑπάρχουν δμως ἀρκετὰ σημεῖα, δὲτι θὰ ἔλθῃ δὲ καιρὸς ποὺ οἱ 235 «πατέρες τοῦ ἔθνους» θὰ πάψουνε νὰ εμπλίνονται», εἰς βάρος τοῦ "Ελληνισμοῦ. "Ενα μέσο γι' αὐτὸ τὸν σκοπό, τὸ κυριώτερο καὶ τὸ καλύτερο, μοῦ φαίνεται ἡ ἐκδοση μιᾶς καθημερινῆς ἐφημερίδας, δπως εἶναι ἡ "Μεταρρύθμιση· ποὺ νὰ ἔχῃ γιὰ ἀποκλειστικὸ της σκοπὸ τὸν ἀγώνα ἐναντίον τῆς Βουλευτοκρατίας. «Τάχ» αὔριο ἔσσεται ἀμεινόν», μᾶς λέει κάθε μέρχ τὴν "Μεταρρύθμιση· ἀλλα.. μήπως πλερώνεται καὶ αὐτὴ ἀπὸ «τῶν Εανθῶν τὸ γένος», ἀφοῦ δλοι στοι δουλεύουνε γιὰ τὴν ἀλήθεια, τὸ κάνουν μόνο γιὰ τὴ λάμψη τῶν ρουδλιῶν;

Aθήνα.

A. STEINMETZ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΒΗΜΑ

— Κατηγορῶ τοὺς Μαδλιαροὺς ὡς Ρωσόβροδρονας!.. Μάλιστα, κύοιοι!.. Σφύσωμεν τὴν γλωσσάν μας!.. Γκάρφορρο!....

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμάτια ισχύοντα διὰ τὰς τρεις υπολειπομένας κληρώσεις τοῦ 1905, ἵτοι τῆς 3/16 Απριλίου, τῆς 3/16 Ιουλίου καὶ 2/15 Οκτωβρίου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Μέχρις 20 γραμματ. πρὸς Δρ. 3.— ἔκαστον ἀπὸ 11—100 » » » 2.85
» 101 καὶ ἄνω » » » 2.80 »

Παρὰ τὴν Εθν. Τραπέζην τῆς Ελλάδος καὶ τοῖς "Υποκαταστήμασιν αὐτῆς.

— Πόλεμο μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σένα Τζούλια μου!
— 'Αλήθεια τὸ λές; Πήγανε, σὰν εἶναι ἔτοι, καὶ πέ το τοῦ πατέρα!

— Εἶναι ιστορικὸ τὸ δηγγημά σου;

— "Ογι ἀποκρίθηκε δ φτωχὸς συγγραφέας. Εἶναι σύχρονο γιὰ τὴν ψρα, ως ποὺ νὰ δημοσιευτῇ δμως θερρω πὼς θὲ γίνη ιστορικό.

Ο ΝΟΥΜΑΣ'
ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὴν "Ελλάδα δρ. 10.—Γιὰ τὸ "Ελλατικὸ φρ. κρ. 10

20 λεφτὰ τὸ φύλλο λαφτά 20

ΠΟΥΔΙΕΤΑΙ: Στὰ κιόσκια τῆς Πλατείας Συντάγματος, "Ομόνοιας, "Τηνούρειου Οκονομικῶν, Σταθμοῦ Τροχιοδρόμου ("Οφθαλμιατρεῖο) Σταθμοῦ υπογείου Σιδηροδρόμου ("Ομόνοιας) στὸ καλυπταλεῖο Μανωλάκακη Πλατεία Στοιχνάρα, "Εξάρχεια, στὸ βιβλιοπωλεῖο "Εστίας" Γ. Κολάρου.

Στὸν Πειραιᾶ: Καπνοπωλεῖο Γ. Εποοῦ. δδ. Βοιβουλίνας δρ. 1, σημὰ στὴν Τρούμπλα. "Η συντρομή πλερώνεται μπροστά κ' εἶναι ἐνδές χρόνου πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΚΑΙ

ΠΡΑΜΑΤΑ

ΝΑ ΠΟΥΜΕ

καὶ τὸ φτωχὸν τὸ δίκαιο αὐτὴ τὴ φορδ, δὲ μπορεῖ νὰ κατηγορήσει κακεὶς τὸν δ. κ. Μιστριώτη γιὰ τὴν παράσταση τῆς "Αντιγόνης τον. "Αρχαιολογικὸ συνέδριο γίνεται, δρχαι δρᾶμα παρασταῖνει καὶ αὐτὸς. Οἱ ξένοι σοροὶ ξεκινήσανε κ' ἥρθανε δῶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οδοκομένης δχι γιὰ καὶ δοῦνε ἔμας, τὸς ζωντανὸς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γιὰ νὰ δοῦνε τὴν ἀρχαία, τὴν πεθαμένη "Ελλάδα. "Αφοῦ λοιπὸν είδαν τὰ μάρμαρα τῆς, ἐπρεπε νάκονουν καὶ τὴ γλώσσα τῆς. Καὶ νὰ ποὺ δ. κ. Μιστριώτης, σὰ γενικὸς πληρεξόνιος τῶν προγόνων ποὺ εἶναι, ἀνάλαβε κοντά σ' ἄλλα καὶ τὸ βαρὺ αὐτὸ φόρτωμα στὴ φάχη του νὰ τὸν ἐποιησει· καὶ μὰ τέλεια φωνογραφικὴ μηχανὴ ποὺ νὰ βγάζει δρχαις λέξεις καὶ φράσεις καταληγάταις νὰ συγκινήσουν ἀρχαιολογικὰ αὐτιά.

"Άλλος λόγος, δην οἱ ξένοι δρχαιολόγοι φανέρωνται τὴν ἐπιθυμία νὰ γνωρίσουν τὴ σημερινὴ "Ελλάδα. Τότε η "Αντιγόνη" τον πήγαινε περίπατο, κ' ἔνα δρᾶμα, καὶ τὸ πιὸ δτεχγο μὰ ζωντανὰ γραμμένο, δάστεκε καλύτερα ἀπὸ τὸ δριστούργημα τοῦ Σοφοκλῆ. Τὸ κάταστρο καὶ πανέμορφο Στάδιο δπως ξαναμαρμαρώθηκε τώρα, ἔτοι καὶ θὰ ξαναζωντάνε μὲ μὰ τέτια ζωντανὴ παράσταση. Μὰ δὲν περάζει. Αὐτὸ ποὺ δὲν ἔγινε σήμερα, μπορεῖ νὰ γίνει αὖτο, δταν κατορθώσουμε νὰ φνάσουμε δική μας, Ρωμαϊκὴ ζωή, τέτια ποὺ νάδοχονται οἱ ξένοι σοροί νὰ τὴ γνωρίσουν καὶ γιὰ τὴ μελετήσουν ἀπὸ κοντά.

Τὸ σήμερα δημήνει στὸν πεθαμένους καὶ στὸν δ. κ. Μιστριώτη. Δικό τους εἶναι καὶ δην δ. κ. Μιστριώτης πιστεύει πὼς μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δρχαία γλώσσα μπαίνει σιγὰ σιγὰ καὶ δίχως νὰ τὸν πιάσουμε στὴ ζωή μας καὶ πὼς θτερ δπὸ πέντε δέκα τέτιες παραστάσες θδρχίσουμε καὶ μεῖς νὰ μεταχειρίζομαστε στὸν καγάδες μας τὰ λόγια τῆς "Αντιγόνης.

"Α δὲν τὰ πίστευε κι αὐτὰ δὲν θὰ είπαν καὶ Μιστριώτης. Μὰ τοῦ χρωστᾶμε κ' ἔνα μεγάλο καλό. Μὲ τὴ μονομανία πούχει μᾶς ἔσωσε ἀπὸ καμιὰ Βλάχικη ἢ Βουνούραδικη μετάφραση τῆς «Ἀντιγόνης», ποὺ τότε τὸ κακὸν θὰ είπαν μεγαλύτερο.

ΚΑΠΙΟΣ

φίλος μᾶς στέλνει τὸ ἀκόλουθο διασκεδαστικό γράμμα:

«Γνώρισα, μᾶς γράφει, αὐτὲς τὶς μέρες ἔναν ἀρχαιολόγο ζένο ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἡρθαν' ἐδῶ γιὰ τὸ ἀρχαιολογικὸ συνέδριο καὶ γιὰ νὰν τὸν ὑποχρεώσω τὸν πῆγα καὶ σὲ μερικὲς ἀρχαιότητες ἀπὸ κείνες ποὺ δὲν ἀναφέρονται κανένα ἀρχαιολογικὸ σύγραμμα.

Καὶ πρῶτα πρώτα εἰδαμε τὸν κ. Σπ. Παγανέλην:

— Αὐτὸς ποιὸς εἶναι; μάρωτης ὁ ἀρχαιολόγος.

— «Η ἀττικωτέρα ἐπιγραφή! τοῦ ἀπάντησα, κι ὁ ἀρχαιολόγος ἔμεινε ἐνθουσιασμένος.

— Αὐτὸς πάλι ποὺ φωνάζει «σώσωμεν τὴν γλῶσσαν μας ἀπὸ τοὺς μαλλιαροὺς Ρωσούρονας»;

— «Α! αὐτός! Φιλολογικὴ λύμη τῆς ἐποχῆς τοῦ δημαγγωγοῦ Κλέωνος καὶ προσέξετε μὴν ἀκούμπηστε ἀπόνι του!

— Ο. κ. Κανελλίδης;

— Ο Στράβων, γεωγράφος ἀγεωγράφλιος καὶ ιστορικός... προϊστορικώτατος!

— Αὐτὸς ποὺ δλοένα ἀπαγγέλλει; Μήπως εἶναι δὲ αὐτοφυῆς ἀπαγγελεὺς κ. Σιγάλας τοῦ ὄποιου ἡ δόξα ἔχει φθάσει καὶ εἰς τὰς Εὔρωπας;

— «Οχι! Αὐτὸς δὲν εἶναι ἀνθρώπος. Εἶναι κύμβαλον ἀλαλάζον προμηκηνωτικῆς ἐποχῆς!

— Ο. κ. Μιστριώτης;

— Ο ἀποξύμενος τῶν Ἀντικυθήρων! Κατατρύχεται ὑπὸ λέπρας γλωσσικῆς ὁ ταλαίπωρος!

— Ο. κ. Σταματάκιος Βάλβιος;

— Ἀπολιθωμένον γλωσσάριον τοῦ Πικερμίου ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὰς ἀνάσκαφες τῆς Ἐπιστημονικῆς Εταιρίας (Βλέπε καὶ ἔκδοσιν Μινδάρου).

— Ο. κ. Νέτης;

— Η Καρυάτις τοῦ Βρετ. Μουσείου.

— Ο. κ. Χαντζίδης;

— Χαλκοῦν νόμισμα Πτολεμαϊκῆς ἐποχῆς.

— Γνήσιον;

— Κατὰ τὰς περιστάσεις.

— Ο. κ. Σουρῆς;

— Ψυχῆς ἱστρίον, καταλληλότατον διὰ ψυχολογίας μὲ τοὺς δροσερωτάτους στίχους του!

Ο εὐγενῆς ζένος δὲν ήθελε νὰ μάθει περισσότερα. Μὲ εὐχαριστησε καὶ μοῦ ὑπεσχέθη διὰ δταν ξαναγράψει στὸν τόπο του θὰ κάμει ἀνακοίνωση ἐπιστημονικὴ γιὰ τὶς ἀγνωστες αὐτὲς ἀρχαιότητες τῆς γεωτέρας Ἑλλάδος».

ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

λοιπὸν ἐπανάσταση μᾶς γράφει φίλος μας σεβαστός. «Ἐνώ μᾶς ἔχουνε ζωμένους ἀπὸ παντοῦ δυτρού, τίποτα καλύτερο δὲ βρίσκουμε παρὰ ντουφέκι μεταξύ μας».

Λίγο ἐπιγραμματικὴ ἡ χρίση, μὰ κατὰ τὴ γνώμη μας, ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ δέκα ντουφέκις ἀρθρα πατριωτικά, κι δποιος μπορεῖ νὰ κρίνει κάπως πιὸ βραβία τὰ πράματα θὰ δεῖ πὼς τὸν ἀγριώτερο πόλεμο κατὰ τοῦ Ἑλλήνισμοῦ τὸν κάνουμε σήμερα ἔμεις δὲ ίδιοι οἱ Ρωμιοὶ μὲ τὰ ντουφέκια καὶ... μὲ τὰ ἀρθρα μας.

Πάρτε μᾶς φημερίδα ἀπὸ κείνες ποὺ ὑποστηρίζουν τὸ κίνημα, τάχα ἀπὸ πατριωτισμό, διαβάστε τὰ ἀρθρα τους καὶ πέστε μας ὑστερα

ἀν τέτια ἀρθρα μπορούσαν νὰ τὰ γράψουν καὶ σὲ φανατικώτεροι Βεσλγαροι.

Τίποτ' ἀλλο.

ΠΑΕΙ

νὰ πετάξει, λένε, δ κ. Βικέλας ἀπὸ τὴ χαρά του γιατὶ δ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μ' ἔνα σοφὸ του οὐκάζιο ἀπαγόρεψε νὰ βεβηλώσει καὶ μιὰ μονάχα λέξη χυδαία τὰ κεραμιδόχρωμα καὶ τὰ κεραμιδόγραφα βιβλιοχάρκια τοῦ «Πρὸς διάδοσιν» κτλ. Συλλόγου.

“Αλλο ποὺ δὲν ήθελε ὁ κ. Βικέλας γιὰ νὰ γίνουν τὰ βιβλιοχάρκια του ὅλωσδιόλου ἀδιαβαστα κ' ἔτοι νὰ μὴ χαλνάνε οὔτε τὸ ὅμορφο ξώφυλλο τους, οὔτε οἱ σελιδούλες τους.

Γιατὶ πρέπει νὰ τὸ ξέρετε κι αὐτό· δ Σύλλογος τοῦ κ. Βικέλας δὲν ἔνδιαφρένεται νὰ δηγάζει βιβλία ποὺ νὰ διαβαζούνται, ἀλλὰ ποὺ νὰ μὴ λερώνουνται καὶ νὰ μὴ χαλνάνε ἀπὸ τὸ μεταχειρίσμα—κ' ἔτοι νὰ μένουν ἀπειράχτα στὸν αἰώνα τὸν ἀπαντα καὶ νὰ μποροῦν οι κατοπινοὶ μας, ξερυλλίζοντας τα μ' εὐλάβεια, νὰ μαθαίνουν μὲ ποιὸ σοφὸ πρόγραμμα δούλευε δ περίφημος αὐτὸς Σύλλογος.

Μακάρι τὸ ἰδιο μέτρο γὰρ λάβαίγε δ κ. Υπουργός καὶ γιὰ τὰ «Παναθηναϊκα».

ΝΑ

ποὺ μιὰ φορὰ καὶ ἡ Φρόνηση μᾶς δδήγησε στὶς πρᾶξες μας κ' ἔτοι τὸ Λαζαρό τῆς Ἀγ. Λαύρας δὲ μεταφέρθηκε στὴν Ἀθήνα.

Οι Καλαβρυτινοὶ σ' αὐτὴ τὴν περίσταση ἔδειξαν κάπιο σεβασμὸ στὸ ίερὸ κειμήλιο καὶ κάπια περιφρόνηση στὴν παταρδελούσην τῶν Ἀθηναίων πατριωτῶν, ποὺ μερικοὶ μάλιστα δὲ ντραπήκανε νὰ ποῦνε, ἀκόμα καὶ νὰ τὸ γράψουν, πὼς ἡ Κυβέρνηση ἐμπόδισε τὴ μεταφορὰ του μόνο καὶ μόνο γιατὶ «έπιθυμει νάρησει τὸν λαὸν ἀγενούδους»!

Τί νὰ σᾶς ποῦμε! Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ Κυβέρνηση φέρθηκε πολὺ καλὸ καὶ τῆς ἀξίζουν συχαρίκια.

Τὰ παραπόνου γραφτήκανε Τετράδη πρωτ. Πέμπτη πρωτὶ μαθαίνουμε πὼς τὸ Λαζαρό μετακομίζεται στὴν Ἀθήνα. Νὰ μᾶς συμπαθεῖται λοιπὸν ποὺ μιλήσαμε γιὰ τὴ Φρόνηση. Διν τὸ ξυνακάνουμε!

ΘΕΛΕΤΕ

νὰ δεῖτε σὲ ποιὸ βούρκο πολιτικὸ κυλίεται σὲ γουροῦν τὸ Ρωμαϊκό; Διειδότε στὶς ἐφημερίδες τὰ πραγματικὰ τῆς Βουλῆς. Μέσα στὸν Ρωμαϊκὸ σύτὸν Παρθενώνα, ποὺ δικάζονται αὐτὲς τὶς μέρες οἱ ἐκλογὲς, ξετυλίγεται κι ἀπλώνεται δῆλη τὸ πολιτικὴ κακομοιρὰ ποὺ ταῖρι, νὰ μὴ μᾶς βασκαθεῖ, δὲν ἔχει στὸν κόσμο.

Καὶ οἱ ἐφημερίδες τὰ δημοσιεύουν δὲ αὐτὰ φαρδιὰ πλατιά, καὶ τὰ «Πάτρικ» δὲ δηγήκανε νὰ φωνάζουν πὼς οἱ ἐφημερίδες μας, «καθιστῶσι γνωστὰ εἰς τοὺς ζένους τὰ τρωτὰ μας», ἐνῷ γιὰ τὸ φανοπάζαρο ποὺ δημοσιεύει δ «Νουμάς» χαλάσσανε τὸν κόσμο καὶ τὸν εἴπανε καὶ προδότη.

Οι ἐφημερίδες δύμα, βλέπετε, γράφουνται στὴν καθαρεύουσα καὶ δὲν τὶς νιώθουν οἱ ζένοι. Γι' αὐτὸ δά, θὰ μᾶς ποῦνε καὶ τὰ «Πάτρια» πὼς δὲ τι γράφουν δὲν είναι προδοτικό.

ΕΛΕΗΣΤΕ

χριστιανοί, τὰ «Πάτρια» πὼν χαροπαλεύουν τὰ καημένα! «Ολες οι ἐφημερίδες μᾶς τὸ φωνάζουν καὶ μιὰ

μάλιστα, πατριωτικώτατη, μᾶς εἶπε πῶς θάναι προδότης δποιος δὲ συντρέμει τὰ «Πάτρια».

Δὲτ ντρέποστε λίγο; Οι Ρούσσοι νὰ δηγάζουν δωδεκασέλιδο «Νουμά» καὶ οι Ρωμιοὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ δηγάλουν ἔνα φυλαράκι τόσο δά, τὰς Πάτριας;

Τὴ συντρομὴ σὲ λοιπὸν καὶ γλήγορα γιὰ νὰ μὴ σωροβολιστεῖ κατηγίς ὁ πατριωτικὸς αὐτὸς προμαχώνας τοῦ Χαντζίδηκι καὶ τῶν ἄλλων ἀρειμανίων πατριωτῶν.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ

‘Αγαπητὲ «Νουμᾶ»

Σοῦ διατυπώνω μερικὲς ἀπορίες μου καὶ εἰσαγ λεύτερος νὰ μὴν ἀπαντήσεις σ' αὐτὲς, ἀφοῦ δὲ δὲ χρειάζονται καὶ καμιὰ ἀπαντηση. «Έτοι σ' τὰ γρέφω γιὰ γοῦστο.

1) Απὸ τὸ δι της Γερμανὸς τὴν Πόλη τηνέ θέλει Νέα Ρώμη καὶ τοὺς σημερινοὺς “Ελληνες Ρωμιοὺς βλαφτούμαστ” ἔμεις ἢ κερδίζουμε; Έγὼ λέωπως κερδίζουμε, γιατὶ φυσικά ἡ Ρώμη μόνο στοὺς Ρωμιοὺς μπορεῖ νάνηκη. Πότε δημος καὶ θὰ τὴν πάρουν; Άλια, δποιει δέ τοι αὐτοφιάτης ἀλλα γίνονται δξιοι. Κι δξιοι θὰ γίνονται δταν δλως διόλου ξεμοιάσουμε τοῦ ρήτορά μας, ποὺ κατώρθωνται νὰ συγκλώη Γερμανούς κ' “Ελληνες” καὶ Σλαύους.

2) Εἶναι προδότης καὶ δ Μαρασλῆς ἐπειδὴ τύπωσε μ' ἔξοδό του αὐτουνοῦ τοῦ Γερμανοῦ τὸ έργο; Πέστε καλό. Τώρα καταλαβαίνω γιατὶ ἔχει συνεργούτες στὴν Βιβλιοθήκη του δλους τοὺς Βλάχους καὶ δλους τοὺς καθρευούσαντανούς καὶ μοναχὰ μισὸ δημοτικοτή.

3) Αν παραδεχτοῦμε πὼς τὸ ρεκλαμάρισμα ποὺ κάνει τὸν «Ζωντανῶν καὶ Πεθαμένων» ἔνα περιοδικὸ τῆς Μόσκας, τὴ «Ζυγαριά», δείχνει προδοσία, τότε πὼς θὰ ξηγήσουμε τὸ δι τοῦ φύλλο τοῦ «Νουμᾶ» ποὺ δημοσιεύεται ἡ κρίση τῆς «Ζυγαριάς» βρίστει δ Κοζακισμὸς στὴν πρώτη πρώτη στὴλη;

4) Εἶναι προδοτικὸ καὶ Σλαύικό έργο η ‘Ιστορία τοῦ Ερταλιώτη